

سازمانده
کمونیست

نشریه کمیته تشکیلات کشور

۱۰ شهریور ۱۳۸۵

۳۲

جمعه ها منتشر میشود

چگونه باید در روند کار

کنگره دخالت کرد و بر

آن تاثیر گذاشت

محمود قزوینی

رفقای از ایران سوال کرده اند که چگونه میتوانند به شکل مطلوبی در روند کار کنگره دخالت فعال کنند. من سعی میکنم در اینجا به این سوال جواب بدهم. اما رفقا میتوانند با خواندن ضمیمه کمونیست مربوط به کنگره پاسخ بسیاری از سوالات خود را دریافت کنند. خواندن این نامه ها و طرحها برای پیش برد کنگره برای رفقای داخل ایران بسیار با اهمیت است.

ابتدا باید بگویم. کنگره بالاترین ارگان رهبری حزب است. نمایندگان کنگره باید بدانند که با دخالتشان در کنگره میتوانند در سرنوشت حزب تاثیر مستقیم بگذارند. کنگره از نمایندگان سازمانهای حزبی و هر دو سال یکبار تشکیل میشود. کنگره همانطوری که گفتیم بالاترین ارگان رهبری حزب است، برای همین حتی اختیار تغییر کل برنامه و اساسنامه حزب و یا بندهایی از آن را داراست. کنگره میتواند سیاستهای پایه ای حزب را مورد بازبینی و تجدید نظر قرار دهد. نماینده و یا نمایندگانی که فکر میکنند سیاستهای حزب در فلان جهت

بقیه در صفحه ۲

سوالاتی اساسی برای پیوستن به حکمتیست ها

بهرام مدرسی

کارگری تاسیس شد. موسسین این حزب نام هایشان در پایان بیانیه اعلام موجودیت حزب درج شده است. اما پیشینه ما از این تاریخ طبعاً شروع نمیشود. اکثریت بزرگی از رفقای رهبری حزب حکمتیست ها از موسسین اولیه کومه له و رهبران سرشناس توده های مردم در کردستان و از سال ۱۳۶۱ با اعلام تشکیل حزب کمونیست ایران از طرف اتحاد مبارزان کمونیست و کومه له از موسسین حزب کمونیست ایران هم بوده اند. همانطور که گفته شد، حزب کمونیست ایران اساساً با نقد پوپولیسم جهان سومی جریانات موسوم به "خط ۳" در آن زمان و با تاکیدات خود بر ماکسیسم ارتدکس و رجوع مجدد به مارکس بجای تفاسیر بزرگ شرقی از ماکسیسم، به رهبری منصور حکمت تشکیل شد. آن زمان مباحث متنوعی از طرف منصور حکمت در نقد این پوپولیسم خلقی منتشر شدند که همه آنها در سایت آرشیو منصور حکمت به آدرس <http://hekmat.public-archive.net>

موجوند که همه شما را به خواندن آن ها دعوت میکنم، بخصوص به این دلیل که تفسیری که ما بیش از بیست سال قبل در جریان این مباحث نقد کردیم امروز مجدداً به اشکال دیگری از طرف چپ موجود جامعه تکرار میشوند. در این ضمیمه بخصوص شما را رجوع میدهم به "انقلاب ایران و نقش پروتلاریا (خطوط عمده)"، "اسطوره بورژوازی ملی و مترقی"، "نورنمای فلاکت و اعتدالی نوین انقلاب- نزلهای درباره اهمیت سیاسی بحران اقتصادی"، "سه منبع و سه جزء سوسیالیسم خلقی ایران" و "دو جناح در ضدانقلاب بورژوا امپریالیست" که همه این مطالب و بعلاوه گنجینه ای از نوشته های منصور حکمت در این دوره، همه در سایت بالا موجودند.

چند سال بعد از با تاسیس حزب کمونیست ایران، برای جریانی که آن زمان خود را "مارکسیسم انقلابی" نام می نهاد، دور جدیدی از تعریف خود و وظایفش و و مارکسیسمش آغاز شد. صورت مسئله برای ما این بود که آیا تعریف مجدد مارکس صرفاً برای توضیح مجدد کاری که کمونیست ها برای انجام دارند کافی است؟ پایه اجتماعی کمونیسم مارکس کجا است؟ همانطور که خود منصور حکمت میگوید کمونیسم کارگری ادامه مارکسیسم انقلابی نیست. مارکسیسم انقلابی از نظر پایه اجتماعی بخشی از همان چپ سنتی است اما ارتدکس، رادیکال و ضد رویزیونیست. کمونیسم کارگری علاوه بر ارتدکسی مارکسیسم پایه اجتماعی اش در طبقه کارگر است و از این نظر نه فقط از نظر نظری و تئوریک بلکه از نظر پایه اجتماعی اش جنبش دیگری است.

بحث این جا درباره پایه های يك کمونیسم اجتماعی، کارگری بود که وظیفه خود را در ابعادی اجتماعی میشناسد. جمع بندی از این مباحثات را منصور حکمت در نوشته "تفاوت های ما" و "سمینار مبانی کمونیسم کارگری" که در سایت او موجود است بیان کرده است.

بقیه در صفحه ۳

جمعی از رفقای که در جریان مباحثات خود برای پیوستن به حکمتیست ها هستند، سوالاتی اساسی را در این رابطه طرح کرده اند. از آنجا که همین سوالات از طرف جمع های دیگری به انحاء مختلف طرح شده اند، توجه شما به این سوالات و جواب آن ها جلب میکنم.

بهرام عزیز سلام،

ما در جمع مان برنامه يك دنیای بهتر، اصول سازمانی، منشور سرنگونی و بیانیه حقوق جهانشمول انسان را با بچه ها مطالعه کردیم.

نظر همه بچه ها مثبت است. در برنامه مان است که یکسری از نوشته های اصلی منصور حکمت را بخوانیم. بچه ها گفتند که سوالاتمان را با شما طرح کنیم:

- در مورد پیشینه تاریخی جریان حکمتیسم و اعضای اصلی آن.

- در صورتی که به شما ببینیم، نوع رابطه با حزب چگونه است و چه وظایفی را بر عهده خواهیم داشت؟

- در مورد روابط تشکیلاتی و سازمانی حکمتیست ها به اطلاعات بیشتری نیاز داریم.

- روش کار چگونه است؟ چگونه باید فعالیت کنیم؟

- برای امنیت اعضا چه تدابیری اندیشیده اید؟

رفیق عزیزم، مرسی بابت جوابت و چه خوب که با بچه ها جمعی به بحث در این باره میپردازید. من سوالات را به شکل زیر جمع بندی کردم و سعی میکنم که به آنها جواب بدهم. خواهشم این است در صورتی که در هر موردی احتیاج به توضیحات بیشتر بود و یا سوالات جدیدی مطرح شدند، من را مطلع کنید.

ضمناً از طرف من به همه بچه ها سلام برسان.

مرسی

بهرام

- در مورد پیشینه تاریخی جریان حکمتیسم و اعضای اصلی آن.

همانطور که میدانی حزب کمونیست کارگری- حکمتیست در سال ۲۰۰۴ - ۱۳۸۳ با جدایی اکثریت کمیته مرکزی وقت از حزب کمونیست

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

چگونه باید در روند کنگره ...

اشتیاء و یا دارای کمبود و نقص است، می‌تواند با ارائه قطعنامه و قرار و با دخالت فعال در مباحث کنگره سعی کند نمایندگان کنگره را با نظرات خود همراه کند و سیاست خود را به کرسی بنشاند. نمایندگان کنگره همچنین برای تأکید بر جنبه خاصی از فعالیت حزب می‌توانند قرار و قطعنامه به کنگره ارائه دهند. مثلاً رفقای فکر میکنند حزب باید در زمینه جنبش کاریگری فلان سیاست را در پیش گیرد، در رابطه با فعالیت میان دانشجویان فلان تأکید لازم است، در رابطه با حمله آمریکا و مسئله هسته ای، در رابطه با فعالیت بر علیه جریانات اسلامی و... باید انطور عمل کرد و... خلاصه به همه زمینه ها میشود دخالت فعال کرد. رفقا می‌توانند به قطعنامه و قرار هایی که تاکنون در حزب تصویب شده است رجوع کنند و به چگونگی تنظیم قطعنامه ها و قرار ها توجه کنند.

کنگره همچنین کمیته مرکزی حزب را انتخاب میکند که در فاصله دو کنگره مسئولیت رهبری حزب را داراست. دفتر سیاسی توسط همین کمیته مرکزی منتخب کنگره انتخاب میشود.

دخالت فعال در مباحثات، قبل از برگزاری کنگره

نمایندگان کنگره در فرصت زمانی مناسبی قبل از کنگره قطعنامه ها و قرار های پیشنهادی ارائه شده از طرف نماینده و یا نمایندگان و یا ارگانهای حزبی را دریافت میکنند. نمایندگان می‌توانند نظراتشان در باره قطعنامه ها و قرار ها و تغییر بندها و اصلاحات را برای مسئولین برگزار کننده کنگره بفرستند تا بدست تمام نمایندگان برسد. بحث و تبادل نظرات قبل از کنگره به اندازه خود روزهای کنگره مهم است. بخصوص رفقای نماینده از داخل ایران که امکان شرکت در کنگره را ندارند باید شرکت فعالی در مباحثات قبل از کنگره بازی کنند. با دخالت فعال در مباحثات کنگره قبل از برگزاری کنگره، هم نمایندگان کنگره روشن تر در باره نکات مختلف دیدگاه های یکدیگر در باره این و یا آن مسئله سیاسی و یا پراتیکی آگاه شده اند و هم اسنادی که به کنگره ارائه میشود، اسناد کار شده تر و پخته تری خواهند بود.

نمایندگان کنگره از داخل ایران از اهرم بحث قبل از کنگره می‌توانند بیشترین استفاده را کنند و همچنین دخالت در این مباحثات در تصمیمشان بر سر دادن وکالت نمایندگی و رای خود به نمایندگان

حاضر در کنگره تأثیر میگذارد.

نماینده و یا نمایندگانی که قطعنامه را مینویسند، در طول مدت زمان قبل از کنگره می‌توانند با گرفتن پیشنهادات و نظرات دیگر نمایندگان، تغییرات و یا اصلاحات را در قطعنامه و یا قرار پیشنهادی خود وارد کنند.

قطعنامه ها و قرار های کنگره باید در باره مسائل پایه ای تر سیاست و جهت گیری پراتیکی حزب باشد. مثلاً رفقای از کارخانه کفش ملی اگر میخواهند در باره شیوه تشکل یابی شان طرحی را ارائه دهند این طرح باید شمول عام داشته باشد و به کارخانه کفش ملی و مسائل و معضلات آن محدود نباشد و یا به تجربه و طرح محدود خود، شمول عام بدهند. کنگره محل پرداختن به این و یا آن معضل محدود در یک محل کار و یا شهر نیست. کنگره در باره جهت گیریهای کلی سیاسی و پراتیکی حزب بحث میکند و آنها را به تصویب میرساند.

ارائه دهنده قطعنامه و قرار چه کسانی می‌توانند باشند

هر نماینده کنگره و یا جمعی از نمایندگان می‌توانند به کنگره قطعنامه و قرار ارائه دهند. این مقررات در نشریه شماره ۱ کنگره به طور مفصل آمده است. مثلاً در بخشی از یک طرح کلی آمده است "نمایندگان برای دخالت موثر باید این قطعنامه ها را مطالعه کنند. جلسات کنگره حول یک سلسله قطعنامه ها و قرارهای از پیش معلوم سازمان می باشد. کنگره هیچ بحثی و قرار و قطعنامه و یا اصلاحیه ای که شفاها و یا حتی کتبا در محل طرح شود در دستور نمیگذارد. هر بحث و پیشنهاد اسناد آن کتبا در اختیار نمایندگان قرار گرفته باشد. کنگره از میان مجموعه قرارها و قطعنامه های کتبی که از قبل بدست نمایندگان رسیده است، تعدادی را در دستور میگذارد. بنابراین کار نمایندگانی که میخواهند چیزی را به تصویب کنگره برسانند از هم اکنون شروع میشود.

قرارها و قطعنامه ها به سه دسته تقسیم میشوند.

الف - قطعنامه های مرکب (شامل مقدمات و جنبین بند نتیجه گیری)
ب - قطعنامه های ساده (شامل مقدمه و یک نتیجه گیری ساده)
ج - قرارها (بدون مقدمه، فقط شامل یک حکم برای تصویب)

پیشنهاد قرار و قطعنامه باید کتبی و از قبل باشد

- برای پیشنهاد قطعنامه اصلی و مرکب به کنگره و پیش نویس باید به امضای پیشنهاد کننده و ۷ تن دیگر از نمایندگان رسیده باشد.
- برای قطعنامه های ساده امضای پیشنهاد کننده و ۳ نفر دیگر ضروری

است

- برای قرار ها امضای دو نفر (پیشنهاد کننده و حمایت کننده) ضروری است.
- اصلاحیه به هر سند یا قرار باید تعداد امضا کننده مساوی با حداقل تعداد ضروری برای پیشنهاد اصل سند داشته باشد.

قطعنامه های پیشنهادی خود را شامل امضاهای لازم برای ما بفرستید تا برای نمایندگان ارسال شود و در اسناد کنگره قرار بگیرد.

قطعنامه باید از نظر انشائی و املائی صحیح باشد

- در هر قطعنامه باید ارائه کنندگان آن (نفر اول و دوم) قید شده باشد.
- یادآوری میکنم که تصمیم در دستور گذاشتن یا نگذاشتن قطعنامه ها با کنگره است و صرف گذاشتن آن در اسناد کنگره به معنی پرداختن کنگره به آن نیست.

رفقای تشکیلات حزب در داخل کشور که امکان شرکت در کنگره را ندارند، با توجه به محدودیت ارتباطات و مسائل امنیتی از این مقررات مستثنی هستند. قرار ها و قطعنامه های پیشنهادی آنها میتواند به تأیید جمع یا کمیته آنها محدود باشد. "

کمیته داخل تلاش میکند تا به دخالت فعال رفقای داخل در مسائل و مباحث کنگره یاری برساند. من به نوبه خودم همه کادر های داخل در ایران را به دخالت فعال سیاسی در امر کنگره فرا میخوانم. مباحث کنگره باید موضوع داغ همه کادرها و اعضای حزب در داخل ایران شود.

در کنگره اول حزب کمونیست کارگری - حکمتیست شرکت کنید

شرکت در کنگره برای عموم آزاد است و همه علاقمندان می‌توانند بعنوان ناظر در کنگره حزب حضور یابند.

کنگره در روزهای شنبه و یکشنبه ۲۱ و ۲۲ ماه اکتبر ۲۰۰۶ (۲۹ و ۳۰ مهر ماه ۱۳۸۵) در آلمان برگزار میشود. برگزاری اولین کنگره حزب حکمتیست، فرصت مناسبی است برای آشنایی از نزدیک با حزب حکمتیست، ارگانها، رهبری و کادرهای آن در جریان عالیترین ارگان حزبی.

برای ثبت نام و دریافت کارت ورودی و اطلاعات لازم در اسرع وقت با شماره تلفن ها، و یا ای میل زیر تماس بگیرید.

اسد نودینیان: ۰۰۴۶ ۷۳ ۶۵ ۳۵۵ ۶۷

خالد حاج محمدی: ۰۰۴۶ ۷۰ ۷۴۸۵ ۷ ۵۴

congere1_hekmatist@yahoo.com

سوالاتی اساسی برای...

این جا نقد اساسا بر مارکسیسمی بود که به "خلوص اپیدولوژیک" خود بسند میکرد، مارکسیسمی که مبنایش نه تغییر آن جامعه و نه شکل دادن به یک حزب اجتماعی و توده ای که صرفا محصور کردن خود در چهارچوب احکام و تزه های مارکسیسمی میباشد. این نقد اساسا علیه آن مارکسیسم موجودی بود که در حزب کمونیست ایران متمرکز شده بود. در همین رابطه لازم است بگویم که خود تاسیس حزب کمونیست ایران در سال ۶۱ و دست بالا داشتن رژیم اسلامی در سرکوب، جریانات اجتماعی دیگری را هم هر چند که "موقتا" در کنار مارکسیسم انقلابی قرار داد، از جمله این جریانات "ناسیونالیسم کرد" بود که در این دوره مقاومت اصلی را در مقابل طرح مباحث کمونیسم کارگری در دست داشت در این رابطه مراجعه کنید به نوشته "مبانی کمونیسم کارگری" و "جمع بندی از مباحثات اخیر در تشکیلات کردستان حزب - سخنرانی پیش از دستور در پلنوم شانزدهم کم. و "حکا" و "نامه سرگشاده به رفقای چپ در کردستان- نامبرده موجود هستند. در ادامه این مباحث منصور حکمت به همراه ایرج آذرین، کورش مدرسی و رضا مقدم، کانون کمونیسم کارگری و بعدا فراکسیون کمونیسم کارگری را تاسیس کردند. بعد از پلنوم ۱۶ کمیته مرکزی در نتیجه پیوستن و حمایت اکثریت بزرگی از کادرها و اعضای حزب در کومه له و تشکیلات های دیگر حزب از کانون کمونیسم کارگری و مباحثات آن، اعضای کمیته مرکزی وقت که به تهییجیات عقب مانده، شخصی و ناسیونالیستی علیه مباحث کمونیسم کارگری پرداخته بودند از سمت خود استعفا دادند. لازم است گفته شود که این مباحث در سال ۱۹۹۰ همزمان با حمله اول آمریکا و متحدینش به بهانه "اشغال کویت" به عراق بود. در نتیجه این اوضاع ناسیونالیسم کرد در کردستان عراق در همراهی با ارتش آمریکا برای چندمین بار "شانس خود" را برای به قدرت رسیدن در کردستان عراق امتحان کرد و عملا کنترل بخش کردستان عراق را در دست گرفت.

این "موقفیت" احزاب ناسیونالیستی کرد، افق دیگری را در مقابل ناسیونالیسم کرد در کومه له قرار داد، افقی که در نتیجه آن دیگر احتیاجی به "سازش" با کمونیست ها را در خود نمی دید. هدف از گفتن این نکته این است که منافع اجتماعی معینی که میتوان آن را روشن در تحولات سیاسی آن دوره نشان داد،

هم کمونیست های کارگری را در مقابل وظایف جدیدی قرار میداد و هم ناسیونالیسم کرد را. به هر حال همانطور که گفته شد بعد از پلنوم ۱۶ کمیته مرکزی همه پرچمداران ناسیونالیسم کرد از کمیته مرکزی استعفا دادند. از جمله آن ها کسانی چون عمر ایخانی زاده، ابراهیم عزیززاده، جواد مشکلی و غیره بودند. پلنوم البته استعفا را ابراهیم عزیززاده را نپذیرفت. بعد از این پلنوم عملا رهبری حزب و کومه له در دست "چپ" انطور که آن زمان به فراکسیون کمونیسم کارگری گفته میشد قرار گرفت. رفقای زیادی از رهبری امروز حزب مادر آن دوره نقشی اساسی را ایفا کردند، رحمان حسین زاده، مجید حسینی و عبدالله دارابی اعضا کمیته رهبری وقت در تشکیلات کردستان حزب کمونیست ایران-کومه له بودند) کورش مدرسی، رحمان حسین زاده، مظفر محمدی، مجید حسینی، عبدالله دارابی از جمله این لیست هستند که تعداد آنها بسیار بیشتر از این ها است. چند ماه فعالیت و رهبری "چپ" در حزب کمونیست ایران حزب کمونیست ایران کافی بود تا تناقضات بنیادینی را نشان دهد. اولا همانطور که منصور حکمت در یکی از نوشته های بالا گفت؛ مباحثات کمونیسم کارگری در نقد ناسیونالیسم کرد نبود، این مباحث در نقد آنچه جزئی بود که در آن زمان "پیشروترین خط سیاسی کمونیستی" در ایران محسوب میشد. در نقد چپ خرده بورژوازی، غیر اجتماعی و غیر کارگری بود که کل سیاست های حزب را تحت تاثیر خود داشت، اما مقاومت عقب مانده ناسیونالیسم کرد، عملا این چپ را از زیر بار نقد مباحثات کمونیسم کارگری خارج کرد. این چپ در این دوره عملا کنار کمونیسم کارگری در نقد ناسیونالیسم کرد قرار گرفت و "جان سالم بدر برد"، نقد این چپ غیر اجتماعی و کارگری تنها به نقد سیاست های معینی باز نمیگشت. این تجدید تعریفی از کمونیسم و به این اعتبار حزب را میپلید، کاری که منصور حکمت در آن دوره انجام داد و به این معنا ضرورت ایجاد حزبی دیگر مطرح بود، حزبی که رفقای کانون کمونیسم کارگری در آن دوره سعی کردند با تحولات درونی حزب کمونیست ایران، شکل دهند. زمان زیادی پس از پیروزی چپ بر راست در کومه له لازم نبود تا ببیند که کل پروژه شکل دادن به کمونیسمی دیگر با مقاومت ناسیونالیسم شکست خورده کرد و چپ غیر اجتماعی "جان سالم بدر برده" روبرو میشود. ضرورت ایجاد حزب دیگری که کاملا بر مباحث کمونیسم کارگری سوار است،

ضروری بود. این بخصوص با توجه به شدت تغییرات اوضاع سیاسی جهانی، شکست بلوک شرق و تعرض بورژوازی بازار آزاد به هر نوع ایده و آرمان عدالتخواهانه و سوسیالیستی، دیگر امری بود که نمیشد به عقب انداخت. پس از استعفا فردی اعضا کانون کمونیسم کارگری، رفقای فراکسیون کمونیسم کارگری نیز هر یک فردی از عضویت حزب کمونیست ایران استعفا دادند و حزب کمونیست کارگری ایران با فراخوان منصور حکمت، کورش مدرسی، رضا مقدم و ایرج آذرین تشکیل شد. اکثریت قریب به اتفاق رفقای چپ رسما تقاضای عضویت در حزب کمونیست کارگری را کردند. در این رابطه حتما "توضیح به پلنوم بیستم پیرامون تصمیم به گذاره گیری از حزب" را بخوانید.

به این ترتیب حزب کمونیست کارگری ایران رسما در سال ۹۱ اعلام موجودیت کرد. بیش از ده سال پرونده شکل دادن و فعالیت حزب کمونیست کارگری بطول انجامید. حزب کمونیست کارگری از حزی که تاکنون موجود نبود، تبدیل کمونیست، رادیکال و اپوزیسیون رژیم اسلامی تبدیل شد. ده سال فعالیت این حزب اما در عین حال ده سالی بودند که هنوز از نظر سیاسی آن "تصویه حساب" قطعی با چپ غیر اجتماعی را هنوز انجام نداده بود. همانطور که قبلا گفته شد، این چپ به یمن مقاومت ناسیونالیسم کرد، عملا یکبار دیگر خود را در کنار کمونیسم کارگری قرار داد. تلاش های سیاسی و تئوریک بزرگی از طرف منصور حکمت برای یکسره کردن "خاصیت" حزب کمونیست کارگری صورت گرفتند، در این رابطه حتما به مباحثات "حزب و جامعه" و "حزب و قدرت و سیاست" مراجعه کنید. این ها تنها گوشه هایی از کوه بخی هستند که کمونیسم کارگری برای نقد چپ غیر اجتماعی و سنتی به جامعه ارائه داد. این چپ اجبارا هژمونی سیاسی، تئوریک و نتیجتا سازمانی و رهبری کمونیسم کارگری را تحمل میکرد و اساسا با سکوت، با تکیه به ستهای داده شده چپ غیر اجتماعی و غیر کارگری در حزب کمونیست کارگری به حیات خود ادامه میداد و گاه با ارائه بحثهایی بیربط به کمونیسم کارگری ابراز وجودی میکرد و پس از نقد صریح و روشن منصور حکمت عقب نشینی میکرد. تاثیرات نگرش های چپ غیر اجتماعی و سنتی را منصور حکمت بخوبی در آخرین پلنومی که در آن حضور داشت، در پلنوم چهاردهم کمیته مرکزی حزب کمونیست

کارگری ایران بیان کرد. جالب است که در این پلنوم عملا فقط کورش مدرسی و منصور حکمت بودند که به نقد روشن و صریح چپ سنتی و غیر اجتماعی در حزب کمونیست کارگری ایران پرداختند. در همین رابطه حتما به اسناد این پلنوم که در سایت نام برده و سایت های حزب ما موجود هستند مراجعه کنید. مقاطع مختلفی در حیات حزب کمونیست کارگری وجود دارند که کمونیسم کارگری (انطور که ما امروز آنرا حکمتیسم مینامیم) در مقابل چپ سنتی و غیر اجتماعی روشن ایستاد، بخصوص آنجا که این چپ نه از سر تاثیر گذاری بر فعالیت های حزب، بلکه با پلانفرم خود قدم به جلو میگذاشت، از جمله میتوان به دو بحث بسیار مهم اشاره کرد. بحث "جنش سلبی و اثباتی" در یکی از جلسات کاری کنگره سوم حزب و دیگری نقد نظرات حمید تقوایی در چهارچوب ارائه شعار "جمهوری سوسیالیستی" در یکی از قطعنامه های حزب.

آنچه که طی این دوران میتوان بعنوان خصلت نمای حزب کمونیست کارگری بیان کرد، از یکطرف "تابلوی بیرونی" این حزب است که به یمن حضور و مباحثات منصور حکمت جریانی بشدت کمونیستی، رادیکال و روشن را نمایندگی میکند و از طرف دیگر هنوز به دلیل همین مقاومت های روزانه چپ سنتی و غیر اجتماعی به آنچه که باید تبدیل شود، تبدیل نشده است و آنچه را که باید انجام دهد، در مراکز معینی در حزب، انجام نمیدهد. در این رابطه همانطور که گفته شد به بحث های منصور حکمت و کورش مدرسی در پلنوم چهاردهم کمیته مرکزی حزب مراجعه کنید.

سال ۲۰۰۲ متأسفانه ما منصور حکمت را از دست دادیم و کمونیسم کارگری شخصیت و وزنه اصلی خود را از دست داد. با از دست دادن او، تلاشی وسیع از جانب چپ سنتی و غیر اجتماعی، برای تسخیر سیاسی حزب کمونیست کارگری آغاز شد. دوره حیات حزب کمونیست کارگری پس از منصور حکمت تا دروه جدایی ما از آن حزب، دوره درناک کشمکش های سیاسی چپ سنتی، غیر اجتماعی و هپروتی با حکمتیسم بوده است. جریان حکمتیسم در حزب کمونیست کارگری متأسفانه علیرغم همه تلاش هایش نتوانست این چپ سنتی را همچون دوره حیات منصور حکمت مهار کند که در نتیجه آن در اوت ۲۰۰۴ اکثریت اعضای کمیته مرکزی وقت حزب از عضویت در آن

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

سوالاتی اساسی برای...

حزب استعفا دادند و حزب حکمتیست ها را بنیان نهند. متن بیانیه اعلام موجودیت این حزب در بیان ضمیمه است. تا همین جا مقایسه سیاست ها، کار و عکس العمل های رهبری جدید حزب کمونیست کارگری با حزب حکمتیست ها دیگر هیچ گونه شبهه ای در عمق اختلاف میان حکمتیست و گرایش چپ ناسیونالیستی، غیر اجتماعی موجود در آن حزب باقی نمیگذارد. در این زمینه توجه شما را به آرشیو مباحثات این دوره که در سایت رسمی حزب حکمتیست ها در www.hekmatist.com موجود است رجوع میدهم. امپورام این توضیح کوتاه در باره تاریخی طولانی جواب سوالات اولیه شما را داده باشد. همانطور که گفتیم چنانچه سوالات دیگری در این زمینه مطرح هستند. من را حتما مطلع کنید. با اجازه آت من سوالات با قیمتانه را يك جا سعی میکنم جواب بدهم چون ارتباط مستقیمی با هم دارند: - در صورتی که به شما بیوننیم، نوع رابطه با حزب چگونه است و چه وظیفی را بر عهده خواهیم داشت؟

- در مورد روابط تشکیلاتی و سازمانی حکمتیست ها به اطلاعات بیشتری نیاز داریم. ابتدا درباره روابط تشکیلاتی و سازمانی حزب بگویم. اساسنامه حزب را حتما مطالعه کرده اید. حزب حکمتیست ها حزبی سیاسی است که بر اساس توافق برسر اهداف سیاسی مشترک تشکیل شده است، اهداف سیاسی حزب را هم که خوب حتما تاحالا میشناسید. بنیای کار مشترک همه کسانی که در حزب ما متحد شده اند، توافق بر سر این اهداف سیاسی است و نه چیز دیگری. خود این به تعریف ما از يك حزب سیاسی باز میگردد. اختلاف نظر در حزب ما امری طبیعی است درست به همان درجه که توافق بر سر اهدافمان هم امری طبیعی است. حزبی باز که امکان فعالیت سیاسی مشکل را به همه میدهد.

نساننامه حزب سند مبنایی است که بر اساس آن روابط همه ما با هم تنظیم میشود. بر همین اساس است که برای نمونه پیوستن رفقای "شورای انقلابی" به حکمتیست ها اساسا امکان پذیر میشود. روابط تشکیلاتی و سازمانی ما اساسا به این خدمت میکند که امکان پیوستن وسیعترین توده های مردم و رهبران سیاسی را به این حزب بدهد. حزبی که بر اساس این اهداف سیاسی توافق شده کار کند و واقعا بر این اساس هم کار کند، حزبی که برای همه معلوم است که اگر به این حزب بیونند، امکان فعالیت وسیعتر و مشکل تر و قدرتمندتری را دارند، حزبی که به این اعتبار دیگر محفل سیاسی نیست، بلکه حزب اقدام مشترک اجتماعی است. بنابراین برای این حزب باید روابط سازمانی بر دمکراتیک ترین و مدرن ترین نرم های اجتماعی سوار باشد. رفقای ما در حزب در هر کجا که هستند، در سازمان گارد آزادی یا تشکیلات کل کشور، در تشکیلات خارج یا کمیته کربستان و یا کمیته مرکزی، در هر کجا که هستند در ارگان های خود امکان تاثیر گذاری، بحث و تصمیم گیری را دارند. در این زمینه حتما مباحث حزب سیاسی را که اساسا از طرف کورش مدرسی مدون شده اند را مطالعه کنید. در ادامه در صورت پیوستن شما به حزب، درباره نوع رابطه پرسیده ای. شما در این صورت در ارتباط مستقیم با کمیته تشکیلات کل کشور قرار خواهید گرفت. طبیعی است که این رابطه تنها برای هماهنگ کردن کارها و کار مشترک و رابطه تشکیلاتی است، در غیر این صورت همه شما نمیتوانید با هر یک از اعضای رهبری حزب در تماس سیاسی مستقیم باشید، کار مشترک تشکیلاتی اما تنها از کتال رابطه شما با این کمیته صورت میگیرد. این در درجه اول برای تضمین امنیت خود شما است اینکه حتی در خود حزب هم بجز ارگان مسولی که با آن در ارتباط هستید، هیچ کس و یا ارگان دیگری از زوایای کار شما و یا هویت شما مطلع نباشد. در سطح کمیته تشکیلات خود کشور هم تنها با رابط تشکیلاتی خود در تماس خواهید بود. برای حزب و ارگان مسول این کار که در این صورت کمیته تشکیلات کل کشور

است، امنیت رفقا، کادرها و سازمان حزب در ایران بالاترین اولویت ما را تشکیل میدهد. کار سیاسی در ایران تحت حاکمیت سیاه رژیم اسلامی به اندازه کافی خطرناک هست، تلاش ما این است که چفت و بند های کار را چنان محکم نگاه داریم که امکان خطر را در این رابطه به صفر برسانیم. در همین زمینه پرسیده ای که برای امنیت اعضا در ایران چه تدابیری اندیشیده ایم؟ فکر میکنم توضیح اول را در این رابطه داده باشیم، در همین رابطه لازم است توضیح دهم که ما ابتدا به ساکن کسی را به کسی در ایران نه معرفی و نه وصل میکنیم. فعالین سیاسی طبعاً در محل فعالیت خود يك دیگر را پیدا میکنند، با هم آشنا میشوند و یا ایثنا متوجه میشوند که "فلانی هم" با حکمتیست ها است و یا سمپتی به آن دارد. این امری کاملاً طبیعی است. رابطه ای است که در جریان فعالیت اجتماعی و یا سیاسی شکل گرفته است. ما اما همانطور که گفتیم ابتدا به ساکن کسی را به کسی نه وصل و نه معرفی میکنیم. حفظ امنیت اما تنها از این طریق قابل تامین نیست. کمیته تشکیلات کل کشور تلاش دارد که مداماً سیاست های پلیس سیاسی رژیم اسلامی را تعقیب کند و برای خنثی کردن آن ها سیاست های معینی را اتخاذ کند. تعقیب منظم سیاست ها و اقدامات پلیس سیاسی یکی از اولویت های کار این کمیته است و طبیعی است که فعالینی که با این کمیته در رابطه هستند هم از این تصمیمات مطلع میشوند.

حفظ امنیت اما تنها از این طریق هم قابل تامین نیست. امنیت پییده ای اجتماعی است. به این معنی که به هر درجه فعالیت ما و کل تحرك سیاسی کادرها و فعالین حزب در ایران به پییده ای اجتماعی تبدیل شود، به همان درجه "ضربه زدن" به آنها برای رژیم اسلامی دشوارتر خواهد بود. فعال سیاسی که "لستش به هیچ جا بند نباشد" در مقایسه با فعال اجتماعی به مردم را در جایی یا ارگانی با خود دارد، دیگر به این راحتی ممکن نیست. تلاش ما این است که مشترکاً این امکان تحرك اجتماعی را فراهم کنیم. این هم طبعاً به نقشه عمل های ما مربوط است. در کنار این اما خود سازمان حزب در ایران فاکتوری اساسی در تامین این فعالیت اجتماعی است. مسله این است

که اگر فعالین اجتماعی ما در محل هر يك فقط فردی فعالیت کنند، آن فعالیت اجتماعی که مد نظر است، امکان تامینش بسیار دشوار و یا غیر ممکن خواهد بود. خوشبختانه دامنه حضور حزب در ایران و دامنه ابعاد پیوستن فعالین سیاسی و رهبران عملی به آن چنان وسعت پیدا کرده است که ضرورت شکل سازمانی دیگری در کنار رابطه فردی و یا "سوزنی" فعالین با حزب را ضروری میکند. فعالین حزب، حکمتیست ها، امروز خوشبختانه به بخشی از فضای سیاسی جامعه تبدیل شده اند و به این اعتبار جزو داده های سیاسی این جامعه هستند و این بدون اینکه حزب راسا کسی را به کسی معرفی کرده باشد، امکان پذیر گشته است. فعالین سیاسی و رهبران عملی در جریان فعالیت خود یکدیگر را پیدا کرده اند و همین مایه تشکیل آن ارگان حزبی است که ما به آن "کمیته های کمونیستی" نام نهاده ایم. دلیل تمرکز ما اما بر تشکیل این کمیته ها هم تنها به این توضیحات خلاصه نمیشود. در همین رابطه مباحث بسیار مهمی از طرف رفیق کورش مدرسی طرح شده اند. حتماً آن ها را مطالعه کنید. در همین رابطه در نشریه سازمانده کمونیست هم مطالب بسیار ارزنده ای از طرف سایر رفقا منتشر شده اند.

بنابراین فعالیت جمعی شما میتواند در چهارچوب يك کمیته کمونیستی باشد که خود این هم طبعاً با توافق خود شما و کمیته تشکیلات کل کشور صورت میگیرد. فکر میکنم همین جا به چگونگی فعالیت جواب داده باشیم. تا آنجا که به همین بحث و در این سطح مربوط میشود، برای من مشکل بودن شما در يك کمیته کمونیستی کاملاً قابل تصور است. مهمترین نکته این است که شما، تك تك شمایي که با هم آنجا جمع هستید و امپورام که همه شما به حزب بیوننید، فی الحال فعالیت اجتماعی بزرگی را پشت سر دارید. چهره های شناخته شده جنبشی هستید که پرچم آزادی و برابری را بر خود دارید. فعالیت مشکل شما در چهارچوب يك کمیته کمونیستی ایدا نه تنها نباید ممانعی یا سدی در مقابل این ابعاد وسیع فعالیت اجتماعی شما باشد، بلکه باید آن را کمک کند، تقویت کند، نقشه مند تر کند و دست این فعالیت را در دست کادرهای دیگری که چون شما اما در عرصه های دیگر فعالیت میکنند، بگذارد. از گارد آزادی تا ....

این همان معنی حزب سیاسی و فعالیت مشکل است.

دبیر کمیته تشکیلات کل کشور

Bahram-modarresi@freenet.de - Tel: 0049 174 944 0201

آدرسها و تلفن های تماس

asad.golchini@ukonline.co.uk - Tel: 0044 7940416768

mozafar.mohamadi@gmail.com - Tel: 0046 738595863

m_ghazvini2005@yahoo.dk - Tel: 0045 51603121

khaledhaji@yahoo.com - Tel: 0046707485754

azam_kamquran@yahoo.com - Tel: 0044 788 4040 835

بهرام مدرسی

اسد گلچینی

مظفر محمدی

محمود قزوینی

خالد حاج محمدی

اعظم کم گویان